

**ВІННИЦЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ МИХАЙЛА КОЦЮБІНСЬКОГО**

Факультет філології й журналістики імені Михайла Стельмаха
Кафедра журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

ФОТОЖУРНАЛ «ГОЛОС ГРОМАДИ»

Здобувачки вищої освіти IV курсу,
групи 4Ж

Освітньої програми *Журналістика*

Галузі знань 061 *Журналістика*

Спеціальності 061 *Журналістика*

Ступеня вищої освіти *бакалавра*

Тарасюк Марії Юріївни

Керівник – **Цепкало Т.О.**,

доцент, кандидат філологічних наук

Розширена шкала _____

Кількість балів: ____ Оцінка: ECTS _____

Голова Екзаменаційної комісії: _____

(підпис) (прізвище та ініціали)

Члени Екзаменаційної комісії: _____

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

(підпис) (прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Тарасюк М. Ю. Фотожурнал «Голос громади». Спеціальність 061 Журналістика. Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського, Вінниця, 2026.

Кваліфікаційна робота присвячена розробці та практичній реалізації фотожурналу «Голос громади» як комбінованого медіапродукту, що поєднує фотографію, журналістський текст та цифрові інтерактивні елементи. Видання спрямоване на висвітлення життя Новодністровської громади через особисті історії її мешканців, створюючи цілісні портрети людей і соціальних процесів у сучасному регіональному контексті.

Основне завдання журналу – створити мультимедійний простір для репрезентації реальних історій мешканців громади шляхом інтеграції фотожурналістики, текстового контенту та інтерактивних QR-елементів, які забезпечують глибше занурення аудиторії в особисті досвіди героїв видання.

Підготовка фотожурналу є кропітким процесом, але при зацікавленості мешканців та наявності достатньої кількості кадрів, такий журнал стане не лише важливим джерелом інформації про історії людей Новодністровська, а й особливим медіапродуктом, який буде формувати позитивний імідж міста.

Ключові слова: фотожурнал, проєкт, інтерактивні елементи, інтерв'ю, Новодністровськ.

ANNOTATION

Tarasiuk. M. Y. «Voice of the Community» Photojournal. Specialty 061 Journalism. Vinnytsia State Pedagogical University named after Mykhailo Kotsiubynskyi, Vinnytsia, 2026.

This thesis is dedicated to the development and practical implementation of the photojournal “Voice of the Community” as a hybrid media product that combines photography, journalistic text, and digital interactive elements. The publication aims to highlight the life of the Novodnistrovsk community through the

of its residents, creating comprehensive portraits of people and social processes in the contemporary regional context.

The magazine's main objective is to create a multimedia space for presenting the real stories of community residents by integrating photojournalism, text content, and interactive QR elements, which allow the audience to immerse themselves more deeply in the personal experiences of the publication's subjects.

Producing a photojournal is a painstaking process, but with the interest of residents and a sufficient number of photos, such a publication will become not only an important source of information about the stories of Novodnistrovsk's people but also a unique media product that will help shape a positive image of the city.

Keywords: photojournalism, project, interactive elements, interview, Novodnistrovsk.

ЗМІСТ

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	5
1.1. Теоретична база	5
1.2. Обґрунтування проекту.....	12
1.3. Мета роботи.....	14
1.4. Джерела фактів	14
1.5. Технічні та програмні засоби.....	15
1.6. Сфера застосування.....	15
II. СПЕЦИФІКА ФОТОЖУРНАЛУ «ГОЛОС ГРОМАДИ»	17
2.1. Структура роботи	17
2.2. Технічні характеристики.....	18
2.3. Ідейно-смісловий задум	18
2.4. Специфіка аудиторії	18

III. СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	20
--	-----------

VI. МАКЕТ ФОТОЖУРНАЛУ «ГОЛОС ГРОМАДИ»».....	22
--	-----------

I. ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

1.1. Теоретична база

Фотожурнал як різновид періодичного видання є важливою складовою сучасного медіапростору, що поєднує інформаційну, культурну та естетичну функції. Основою такого видання виступає візуальний контент, завдяки якому аудиторія отримує не лише інформацію про події, явища чи персоналії, а й емоційно-образне сприйняття дійсності. Фотожурнали відзначаються особливою структурою подачі матеріалу, де фотографія виступає не доповненням до тексту, а самостійним засобом комунікації та інтерпретації реальності.

I. Анікіна та О. Гембарук відзначають: «Фотографія відіграє важливу роль у візуальній комунікації, зокрема у журналістиці, рекламі, мистецтві, науці та соціальних медіа. Вона є одним із основних засобів передавання інформації та збереження історичних подій. На відміну від тексту, фотографічний образ сприймається безпосередньо та емоційно, оскільки не потребує мовного тлумачення» [14, с. 8].

П. Слотюк зауважує: «Фотографія не тільки продовжує виконувати просвітницьку, естетичну, інформаційну функції, вона стала смисловою матрицею події поданої у формі образу, на який важливо не тільки звернути увагу, а й зрозуміти, домислити його ідею. У цьому суттєво допомагає текст. Текст продовжує відігравати головну роль у формуванні інформаційного контенту, якими б зображувальними методами ми не користувалися» [12, с. 5]. Науковець наголошує на тому, що у XXI столітті фотографія перестала бути

лише способом фіксації дійсності, а перетворилася на смислову модель події, яка потребує інтерпретації та глибшого осмислення.

У сучасній журналістиці фотографія виконує не лише ілюстративну, а й важливу інформаційну та комунікативну функцію. М. Максимович зазначає: «Світлина, як елемент оформлення газетної чи журнальної шпальти, має домінувати на сторінці. Під час макетування шпальти необхідно враховувати,

6

що саме світлина мала б привернути увагу потенційного читача і змусити прочитати заголовок та зробити вибір на користь придбання примірника. З огляду на це бажано подавати світлину у максимальному розмірі» [9, с. 11]. Використання якісних і змістовних світлин сприяє підвищенню читацького інтересу та популярності видання.

Фотографія є визначальним елементом фотожурналу, оскільки вона не лише інформує, а й створює художній та емоційний образ, який допомагає читачеві глибше осмислювати події й явища. Я. Табінський стверджує: «Фотографія в журналістиці – це ключ до розуміння особи та її проблем, а також об'єктивний образ, який окреслює межі власного світу автора. В цьому випадку передача інформації не повинна піддаватися несвідомому перетворенню через здібності та талант автора» [13, с. 248]. С. Повторева та О. Чурсінова відзначають: «Фотографія більшою мірою, ніж будь-яке інше відображення реальності, постулює безпосередню присутність людини у світі – свого роду співприсутність метафізичного порядку в сучасному комунікативному просторі» [10, с. 115]. Саме через образ, сформований за допомогою деталей, символів, емоцій та композиції кадру, світлина здатна передавати настрій, внутрішній стан героя й авторське бачення реальності. Завдяки поєднанню документальності, естетики та публіцистичності фотографія привертає увагу аудиторії, формує громадську думку та посилює зміст журналістського матеріалу.

С. Горевалов та Н. Зикун досліджують фотографію з позицій соціології, наголошують на її значенні у формуванні соціальної реальності, оскільки

візуальні образи здатні впливати на суспільне сприйняття героїв, противників та суспільних ідеалів, тим самим беручи участь у створенні колективних уявлень. Фотографія як засіб медіакомунікації не може бути повністю об'єктивною, адже містить певний ідеологічний зміст, що визначається умовами її створення, способами поширення та особливостями сприйняття аудиторією [5].

7

У семіотичному аналізі С. Зонтага фотографія розглядається як знак, що складається з денотативного (буквального) та конотативного (символічного) рівнів, де значення зображення формується через культурні коди та контекст сприйняття [7].

Якщо ж розглядати фотографію, як метод збору інформації, вона відіграє важливу роль у журналістській діяльності, оскільки допомагає зберегти візуальне свідчення дійсності. Як зазначає М. Балаклицький: «Фотографія – це зафіксований погляд фотографа на щось» [1, с. 19]. Тому основне в фотожурналістиці передати глядачеві те «щось», привернути увагу до деталей, розкрити з різних сторін подію чи героя фото.

Якщо розглядати фотографію через жанрову специфіку, то М. Балаклицький виділяє: самостійні та допоміжні. Самостійні жанри фотоматеріалів в свою чергу мають поділ на малі (інформаційні) – фотозамітка, фотозамальовка, фотопривітання, фотоновела, фотохроніка та великі (аналітичні) – фоторепортаж, фотонарис, фоторозповідь, фоторецензія та фотодайджест. Допоміжні жанри це фотоілюстрація, фотопортрет, фотопейзаж, фотореклама, фотоанонс та фотонатюрморт. Малі жанри складаються лише з однієї фотографії та коментаря до нього [1, с. 20-21].

Найчастіше у журналістській діяльності використовують фоторепортажі, фотохроніки та фотопортрети. Фоторепортаж має на меті «занурити» глядача у подію, максимально відобразити дії персонажів на фото, допомогти спостерігачу зрозуміти контекст того, що відбувається. Фотохроніка часто використовується у медіа для швидкого інформування та

фіксації подій, зазвичай публікується разом з інформаційною заміткою. Фотопортрет широко використовується в журналістиці для візуального представлення героя матеріалу та створення певного зв'язку з аудиторією. Прикладом можна назвати видання Forbes Ukraine, яке використовує фотопортрет не лише в публікаціях, а й на обкладинках самого журналу [16].

В умовах розвитку цифрових технологій і трансформації друкованих медіа фотожурнали зазнають значних змін, адаптуючись до нових форматів

8

споживання інформації. Вони поєднують традиційні принципи візуальної журналістики з мультимедійними можливостями сучасних платформ, що розширює їхній вплив на аудиторію. Науковий інтерес до фотожурналу зумовлений необхідністю дослідження його тематичної спрямованості, жанрових особливостей, композиційної організації та ролі в системі сучасних масмедіа.

Сучасний фотожурнал є важливим поєднанням фотографії, дизайну та візуальної комунікації, що сприяє глибшому сприйняттю інформації читачем. Його основою стають не окремі світлини, а цілісні фотографічні серії, об'єднані спільною темою, ідеєю чи авторською концепцією. Важливу роль у створенні фотожурналу відіграють художньо-композиційні рішення, типографіка, спосіб подання контенту та послідовність розміщення фотографій. Сучасні фотожурнали можуть будуватися як у формі фотоісторії, що послідовно розкриває події, так і у вигляді тематичних серій світлин, пов'язаних асоціативно або змістово.

А. Сафронова та Р. Михайлова відзначають: «У “чистому вигляді” використані у проекті фотоматеріали можуть не мати власної художньої цінності, однак за рахунок модифікації (наприклад, залучення їх у певному контексті), набувають нового змісту, здатні розкрити ідею автора» [11, с. 94]. Текстовий супровід до фотографій у фотожурналі є важливим засобом передачі змісту та задуму фотографа, оскільки вони допомагають читачам правильно інтерпретувати візуальні образи та глибше зрозуміти контекст

зображених подій чи явищ. Поєднання фотографії та тексту забезпечує цілісність сприйняття матеріалу, підсилює його емоційний вплив та сприяє налагодженню повноцінного спілкування між автором та аудиторією.

Інтерв'ю у фотожурналі є важливим способом доповнення візуального матеріалу, оскільки дає змогу розкрити внутрішній світ героя, його думки, емоції та ставлення до подій. Поєднання фотографій із висловлюваннями персонажів створює цілісний образ, підсилює документальність матеріалу та допомагає читачеві глибше зрозуміти зміст фотопроекту.

9

Інтерв'ю як один із методів збору інформації розглядають не лише як жанр журналістики, а і як комунікативну стратегію, яка включає системну взаємодію залежно від завдань дослідження. Теоретична база інтерв'ю розвивається на перетині кількох наук: соціології, психології, лінгвістики, журналістики та комунікативістики [8, с.237].

Специфіку інтерв'ю досліджували О. Глазова, М. Василенко, О. Чекмишев, О. Голуб та ін. Журналістикознавець О. Чекмишев окреслює специфіку інтерв'ю як жанру новинної журналістики та зазначає його класифікацію [15, с. 112], науковиця О. Голуб – як журналістський матеріал, який передбачає розпитування відомої чи анонімної особи для виявлення інформації [4, с. 35]. За будь-якого теоретичного підходу, інтерв'ю розглядають як метод отримання даних через пряму мовленнєву взаємодію з опитуваним.

Завдяки впровадженню цифрових технологій жанр інтерв'ю набув нового значення і перестає бути обмеженим лише телебаченням чи друкованим виданням. Н. Коваленко, У. Жорнокуй та А. Данько-Сліпцова у своїй праці «Трансформація методу інтерв'ю в епоху цифрових медіа: від журналістської практики до соціологічного інструментарію» розглядають зміни інтерв'ю впровадженням цифрових технологій запису та обробки даних в журналістську практику, а також використання штучного інтелекту для нових методик аналізу даних [8, с. 238]. У журналістській практиці штучний

інтелект варто використовувати як інструмент для обробки даних і структуризації матеріалу, а не як пряму заміну журналіста.

Інша науковиця В. Галудзіна-Горобець досліджує трансформаційні процеси телевізійного інтерв'ю, зокрема, «міграції» інтерв'ю з телебачення на інші платформи, такі як Youtube [2, с. 96]. Сучасні споживачі медійного контенту все частіше відмовляються від перегляду телевізора, надаючи перевагу соціальним мережам та електронним відеоресурсам. Підготовка інтерв'ю на відеосервісах не має відмінностей з підготовкою інтерв'ю для телебачення.

10

Підготовчий етап інтерв'ю має кілька складників. В першу чергу журналіст обирає собі тему та об'єкта опитування. О. Голуб наголошує, що ключовою особою для інтерв'ю має бути людина, яка або є найбільш компетентною стосовно певної проблеми чи події, або спроможна представляти громадську думку [4, с. 35].

У медіапрактиці респондент для інтерв'ю розглядається як суб'єкт, здатний зацікавити аудиторію унікальним життєвим досвідом або особистою історією. Наприклад, героїня випуску «Ходили-говорили з Марією Тарасюк» на Youtube-каналі Новодністровського радіо Ольга Козьменко [17]. Після визначення тематики та респондента, потрібно сконтактувати з цією особою та домовитись про майбутнє інтерв'ю. Під час бесіди важливо наголосити на актуальності теми, або зацікавленні аудиторії в самому спікерові. Наступним кроком буде ознайомлення з особою та детальне вивчення теми інтерв'ю. Далі переходити до збору інформації про респондента в різних джерелах: аналізу її сторінок в соціальних мережах, перегляду наявних інтерв'ю за участі спікера. Також вивчення питань, суміжних із темою інтерв'ю, дозволить запобігти фактологічним помилкам під час проведення бесіди.

Застосування засобів з використанням штучного інтелекту дозволяє глибше опрацювати теми, які будуть озвучені в інтерв'ю та забезпечить формування професійно коректних запитань до спікера. Дефіцит публічних

відомостей про спікера-початківця (або немедійної особистості) актуалізує потребу в повторній комунікації задля збору необхідного матеріалу безпосередньо від джерела.

Ключовим елементом підготовчого етапу інтерв'ювання є формування переліку запитань. О. Глазова класифікує структуру запитань в інтерв'ю, виділяючи три ключові етапи: попередня інформація (питання, які дають аудиторії уявлення про спікера і ситуацію спілкування), ядро, або основний зміст (увага спрямована на об'єкти (теми) інтерв'ю і цілі комунікації) та резюмування (вироблення кінцевої тези і підбитті підсумків розмови) [3, с. 1]. Початкові запитання мають налаштувати спікера на відверту бесіду та

11

розвинути довіру до журналіста. Потім можна приступати до основних питань інтерв'ю, які вичерпно висвітлять проблематику дискусії. Ефективна методика інтерв'ювання базується на чергуванні відкритих (із довільною формою висловлювання) та закритих (із фіксованими варіантами відповідей) запитань. Якщо метою інтерв'ю не є викривання героя, чи спроба спіймати його на брехні, допустиме узгодження питань наперед.

Отже, інтерв'ю зберігає статус фундаментального інструменту журналістики, хоча й трансформується під дією новітніх технологій. Водночас перехід на інші цифрові платформи не змінює значення підготовчого етапу, який досі є запорукою створення хорошого матеріалу.

Інтерактивні елементи та гейміфікацію сучасні медіа все частіше використовують у своїй роботі, оскільки це не лише робить процес сприйняття інформації простішим, а й залучає більше уваги до таких матеріалів. Цю тему ґрунтовно дослідив Д. Загорулько у своїй праці «Інтерактивність в онлайн медіа: класифікація та характеристики основних функцій». Інтерактивність розглядається як можливість взаємодіяти або з самим середовищем, або з іншими користувачами [6, с. 112-113]. Сьогодні до основних інтерактивних елементів у медіа можна віднести: QR-коди, гіперпосилання, інтерактивні інфографіки, відео- та аудіоелементи. За допомогою QR-кодів можна додавати

посилання на відео, чи аудіозаписи, що полегшить сприйняття інформації у читачів та привабить більше аудиторії (особливо молоді). Гіперпосилання дають можливість переходити на інші сторінки, додаткові матеріали, або джерела. Їх вже масово почали застосовувати онлайн-медіа у своїх публікаціях, що полегшило навігацію та розширило інформацію для користувачів. З інтерактивними інфографіками читач може по різному взаємодіяти: натискати, відкривати додаткові дані чи переглядати анімацію. Приклад такого застосування є в The New York Times у проєкті «Snow Fall», де читачу надається не тільки текст, а й інтерактивна графіка, відеоматеріали та анімація [18].

12

Отже, у сучасному медіапросторі фотожурнал слугує не лише засобом візуальної комунікації, а й важливим інструментом формування громадської думки, емоційного впливу та розвитку художнього сприйняття реальності. Поєднання фотографій, супровідного тексту, інтерв'ю та інтерактивних елементів забезпечує цілісне сприйняття матеріалу та зміцнює комунікацію між автором і аудиторією. Важливу роль у фотожурналі відіграє створення візуального образу, який за допомогою композиції, символізму та емоційного наповнення передає бачення автора щодо подій та персонажів. Сучасні цифрові технології розширюють можливості фотожурналу, адаптуючи його до нових форматів споживання медіа та підвищуючи рівень взаємодії з читачами. Таким чином, фотожурнал залишається актуальною формою медіа, що поєднує документалістику, естетику, журналістику та мультимедіа у висвітленні сучасної реальності.

1.2. Обґрунтування проєкту

Фотожурнал «Голос громади» створений через потребу якісного локального контенту, який займається не лише інформуванням Новодністровської громади, а й зберігає історії людей, які тут мешкають. Сьогодні такі історії залишаються поза увагою великих медіа, тому виникає

потреба у створенні видання, яке тримає фокус на людях, їх досвіді, професіях та ролі у житті міста. Журнал сприяє формуванню позитивного іміджу Новодністровська та посилює зв'язки між мешканцями громади.

Також актуальність зумовлена розвитком мультимедійної журналістики та зміною споживання інформації. Аудиторія прагне більше візуального контенту, саме тому журнал поєднує в собі фотографії, текстові історії та QR коди, завдяки яким читач має доступ до повних інтерв'ю з героями видання. Саме такий підхід дозволяє поєднати переваги друкованого формату із цифровими технологіями, а читачу – обрати яким способом він хоче отримати інформацію.

13

За регіоном поширення «Голос громади» – регіональний журнал, орієнтований переважно на громаду Новодністровська, але також він може зацікавити інших жителів регіону.

Це суспільно-культурний фотожурнал з елементами мультимедійного сторітелінгу.

Періодичність виходу видання становить два випуски на рік. За типом аудиторії це загальний журнал для широкої аудиторії, зокрема для мешканців громади, молоді, всіх, хто цікавиться локальними історіями й сучасною журналістикою. Текстові частини в журналі подаються переважно в художньо-публіцистичному стилі.

Апробація результатів дослідження. Робота обговорена й рекомендована до захисту на засіданні кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю Вінницького державного педагогічного університету імені Михайла Коцюбинського.

Результати дослідження були представлені на двох наукових конференціях:

1. Всеукраїнська науково-практична конференція «Українська журналістика: вчора, сьогодні, завтра» (на пошану пам'яті доктора філологічних наук, професора В.І. Шкляра) (Вінниця, 19 листопада

2025 р.).

2. III Всеукраїнська студентська науково-практична онлайн конференція «Інтернет-журналістика та новітні технології в сучасних медіа» (Вінниця, 5 травня 2026 р.).

Наукова стаття «Особливості підготовчого етапу інтерв'ю в сучасній журналістській практиці» була опублікована у збірнику наукових статей кафедри журналістики, реклами та зв'язків з громадськістю «Журналістика й мистецтво слова» : збірник наукових статей / гол. редактор В. О. Гандзюк; Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. Вип. 18. Вінниця, 2026.

14

Матеріали роботи (інтерв'ю) опубліковані на офіційному Youtube каналі медіа міста Новодністровськ «Новодністровське радіо»: 1.

[https://youtu.be/dwx6__I1hLU]

2. [<https://youtu.be/zX2IEjJFbrE>]
3. [<https://youtu.be/g21HJq64bpE>]
4. [<https://youtu.be/9EhPf9J6TKw>]
5. [<https://youtu.be/gCsTCEZHB8s>]

1.3. Мета роботи

Метою роботи є створення фотожурналу «Голос громади», який поєднує фотографії, текстові історії та інтерв'ю на відеоплатформі Youtube, які доступні за QR-кодами. Особлива увага приділяється створенню емоційно виразного візуального контенту, який сприятиме глибшому сприйняттю інформації та формуванню суспільного діалогу.

1.4. Джерела фактів

Джерела фактів у фотожурналі «Голос громади» формуються на основі безпосередньої комунікації з героями матеріалів. Основні джерела це інтерв'ю, авторські фотоматеріали, архівні матеріали героїв та соціальні

мережі. Використання інтерв'ю дає змогу отримати автентичні коментарі та розкрити особисті історії, емоції та погляди респондентів, що сприяє глибшому вивченню порушених тем. Оригінальні фотографії виконують не лише ілюстративну, а й документальну функцію, фіксуючи реальні події, деталі оточення та емоційні стани героїв. Поєднання текстових розповідей та оригінального візуального контенту забезпечує автентичність, цілісність та виразність фотожурналу, а також допомагає створити об'єктивний та емоційно насичений портрет життя громади.

15

1.5. Технічні і програмні засоби

Для створення фотожурналу «Голос громади» було використано такі технічні засоби: телефон, ноутбук, фотокамера, петличні мікрофони, штатив, комп'ютерні програми Microsoft Word, Canva, відеоредактор VN, Qrafter.app та Велика Мовна Модель Gemini 3.1 Pro.

Телефон (iPhone 12 Pro) використовувався для запису та монтажу інтерв'ю, а також для фотографування.

Ноутбук Asus X543UA – головний технічний засіб, який слугував для обробки матеріалу та верстки журналу.

Фотокамера Sony ILCE-5000 – використовувалась для фотозйомок. Петличні мікрофони Q8 – слугували технічним засобом для аудіозапису інтерв'ю.

Штатив RZTK Tripod Stand – використовувався при записі інтерв'ю. Microsoft Word – текстовий процесор, призначений для створення, перегляду, редагування та форматування текстів. Програма застосовувалась для обробки інформації.

Canva – онлайн-платформа для графічного дизайну. З її допомогою була проведена верстка журналу.

VN Video Editor – додаток для монтажу відео. Саме в ньому були змонтовані усі інтерв'ю фотожурналу.

Qrafter.app – онлайн-платформа для генерації QR-кодів, з її допомогою були створені всі QR-коди у журналі.

Gemini 3.1 Pro – Велика Мовна Модель, яка застосовувалась для транскрибування відео в текст.

1.7. Сфера застосування

Фотожурнал «Голос громади» може стати локальним медіа, яке висвітлюватиме життя громади та сприятиме популяризації історій

16

мешканців. Він стане засобом збереження культурної та соціальної пам'яті громади, а також прикладом сучасного мультимедійного продукту. Завдяки поєднанню друкованого та цифрового форматів «Голос громади» може функціонувати як інтерактивне видання, адаптоване до сучасних способів споживання інформації, що спричинить популяризацію медіа у молоді. Крім того, фотожурнал може слугувати прикладом для створення подібних медіапродуктів, а також навчальним матеріалом у підготовці майбутніх журналістів і медійників.

Видання може використовуватися для висвітлення поточних подій, популяризації культурного життя, збереження місцевої історії та сприяння громадянській активності. Фотожурнал також слугуватиме засобом візуальної комунікації між мешканцями громади, допоможе привернути увагу до соціально важливих питань та підтримає розвиток регіональної журналістики. Крім того, матеріали журналу можуть використовуватися в соціальних мережах, на онлайн-платформах, а також у презентаційних та освітніх проєктах.

17

II. СПЕЦИФІКА ФОТОЖУРНАЛУ «ГОЛОС ГРОМАДИ»

2.1. Структура журналу

Створене видання є одним із видів друкованих медіа, яке поєднує в собі

фотожурналістику і цифрові технології та має на меті розповісти історії жителів Новодністровської громади та сприяти позитивному іміджу міста. Його створення було складним, але цікавим процесом і проводилось у декілька етапів: зародження ідеї; збір та пошук інформації: пошук героїв для матеріалів, запис інтерв'ю, створення фото; обробка інформації: монтування інтерв'ю, підготовка тексту та фото; верстка; друк. Фотожурнал «Голос громади» формує позитивний імідж для міста Новодністровськ.

Суспільно-культурний журнал «Голос громади» складається зі звернення головного редактора, історії Новодністровська та 5 історій героїв. Перший розділ має назву «Новодністровськ» і містить 1 матеріал: • Історія маленького міста.

Другий розділ називається «Олександра Голеніщева»:

- Від Луганщини до Ліги плюща: як українська школярка змінює світ.

«Каріна Кушнір» назва третьої розділу:

- Модель з Новодністровська підкорює світові подіуми.

Четвертий розділ має назву «Ольга Козьменко»:

- Життя на валізах і шторка для ванної: історія переселенки, яка допомагає іншим інтегруватися у Новодністровську.

П'ятий розділ називається «Адель Ковальчук»:

- 12-річна дівчина, яка перетворює хвилювання на енергію, а мрії – на музику.

Останній розділ має назву «Вікторія Бондарчук»:

- Теореми, нейромережі та ідеальний манікюр: вчителька нового покоління.

2.2. Технічні характеристики

Фотожурнал «Голос громади» є кольоровим, має 26 сторінок, формату А4 (205x290 мм). Надрукований за допомогою лазерного принтера, папір обкладинки – креманий (300г/м²), папір решти сторінок – креманий (100г/м²),

тип палітурки – скоба. Тираж журналу – 3 примірники. Наявність у журналі цифрових елементів (QR-коди, онлайн-інтерв'ю). Використання програми Canva для верстки фотожурналу.

2.3. Ідейно-смісловий задум

«Голос громади» – це суспільно-культурний фотожурнал, який присвячений історіям мешканців міста Новодністровськ. Він має на меті відобразити життя і культуру цього міста через особисті історії героїв, їх досягнення та професії. Показати, що кожен мешканець міста має унікальний голос, який заслуговує на увагу та повинен бути збереженим.

Журнал створений для поєднання фотографії, текстової історії та цифрового інтерв'ю в єдиний мультимедійний проєкт, де читач може не лише побачити героя, а й почути його і краще зрозуміти досвід цієї людини. Завдяки застосуванню QR-кодів друковане видання виходить за межі традиційного формату та створює інтерактивний зв'язок між читачем та героєм матеріалу.

Сміисловою основою журналу є ідея відкритого діалогу та збереження соціальної пам'яті громади. Проєкт акцентує увагу на цінності звичайних людей і їх історій, формуючи культурний портрет громади.

За допомогою візуальних матеріалів, інтерв'ю та унікального погляду видання прагне відобразити голос громади, її цінності, настрої та соціальні зміни.

2.5. Специфіка аудиторії

Цільова аудиторія фотожурналу «Голос громади» – передусім мешканці міста Новодністровськ, молодь, представники культурної та громадської сфер, а також усі читачі, які цікавляться місцевими подіями та соціальними

процесами. Видання орієнтоване на аудиторію, яка шукає не лише фактичну інформацію, а й емоційно насичений візуальний контент, що допомагає глибше зрозуміти сучасні події та проблеми. Відмінною рисою цільової

аудиторії є її інтерес до реальних історій, культурного життя громади, соціальних ініціатив та регіональної ідентичності. Завдяки поєднанню фотографій, тексту та інтерв'ю фотожурнал буде доступним і зрозумілим як для молодого покоління, так і для старших читачів.

20

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балаклицький М. Зображальна журналістика : навч.-метод. посіб. для студентів зі спеціальності «Журналістика». Харків : Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, 2019. 84 с.
2. Галудзіна-Горобець В. Трансформаційні процеси жанру телевізійного інтерв'ю в сучасному медіапросторі. *Бібліотекознавство. Документознавство. Інформологія*. 2021. № 2. С. 95–102.
3. Глазова О. Інтерв'ю: жанр журналістики і вид навчальної роботи. *Київський університет імені Бориса Грінченка*, 2013. URL : https://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/9057/1/O_Glazova_MD_9_IPPO.pdf. (дата звернення : 15.05.2026).
4. Голуб О. Медіакомпас: путівник професійного журналіста. Практичний посібник. Київ: Софія-А, 2016. 184 с.
5. Горевалов С., Зикун Н. Єдність слова і зображення. Фотожурналістика в системі засобів масової комунікації. Київ : ВПЦ «Київський університет», 2015. 287 с.
6. Загорулько Д. Інтерактивність в онлайн-медіа: класифікація та характеристики основних функцій. *Communications and Communicative Technologies*. 2024. Вип. 24. С. 112–122.
7. Зонтаг С. Про фотографію. Київ : Основи, 2002. 189 с. 8. Коваленко Н., Данько-Сліпцова А., Жорнокуй У. Трансформація методу інтерв'ю в епоху цифрових медіа: від журналістської практики до соціологічного інструментарію. *Вчені записки ТНУ імені В.І. Вернадського. Серія: Філологія. Журналістика*. 2024. Том 35 (74). № 4. Частина 2. С. 236–244.

9. Максимович М. Новинарна фотографія у сучасній журналістиці: види та особливості. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. Серія : Журналістика. 2021. №1(1). С. 7–14.
10. Повторева С., Чурсінова О. Феномен фотографії в контексті методології постструктуралізму. *Humanitarian Vision*. 2016. Т.2. № 2. С. 111-116.
11. Сафронова А., Михайлова Р. Сучасна фотокнига як об'єкт дизайну: систематизація за способом подання контенту. *Art and Design : науковий фаховий журнал*. 2020. №2. С. 92–103.
12. Слотюк П. Фотожурналістика : навчально методичний посібник з обов'язкової навчальної дисципліни для студентів спеціальності 061 «Журналістика». Вінниця: ВАТ «Вінницька облдрукарня», 2025. 274 с.
13. Табінський Я. Образ у сучасній фотожурналістиці: між мистецтвом і публіцистикою. *Теле- та радіожурналістика*. 2013. Випуск 12. С. 244–251.
14. Фотожурналістика : навчально-методичний посібник / укладачі: Анікіна І.В., Гембарук О.В. Умань : Візаві, 2025. 190 с.
15. Чекмишев О. Основи професійної комунікації. Теорія і практика новинної журналістики : підручник-практикум для студентів вищих навчальних закладів за спеціальністю «Журналістика». Київ : Київський університет, 2004. 129 с.
16. Forbes Ukraine. *Forbes.ua*. URL : <https://forbes.ua/magazine>. (дата звернення: 15.05.2026).
17. Novodnistrovsk Info. URL : <https://youtu.be/9EhPf9J6TKw>. (дата звернення: 15.05.2026).
18. Snow Fall: The Avalanche at Tunnel Creek. *The New York Times*. 2012. URL : <https://www.nytimes.com/projects/2012/snow-fall/>. (дата звернення: 15.05.2026).

21

22

Від редакторки

Привіт, любий читачу! Ти тримаєш у руках журнал, створений про людей і для людей. Влада владриє слова Юрія Тарасюка: «Гладше нема нічого на мові, гарячі завади готують задки», — а дозволяю тобі в ірмі на готарити. Навки за яко одити на більше, ніж арватися, і в спробує це тобі дозволити.

На цих сторінках ти дивешся про Новокостровою і полюби історію людей, ти зробили вагомий внесок у розвиток цієї громади. Сподіваюся, їм довго відгукується і тобі.

Правомого читачи або перегляду — обирай те, що більше.

Марія Тарасюк

1

ГОЛОС ГРОМАДИ

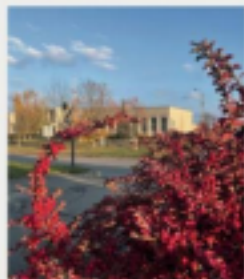
КОЖЕН МАЄ ЩО СКАЗАТИ

ЦЕ МІСТО МАЄ ГОЛОС,
А ТИ ЧУВ?

www.gromada.com

Новодністреські часто називають «городом мистецтв», що вперше з'явився в Дніпрі і величезно розвинувся. Але це цілком офіційне визначення з імені Новодністреськ — мистецтво, талант, людина. Тут, майже повністю не на інфраструктурі, а на людях і їхній щоденній історії. Це місто, де рідко бувають гучні історії. Вони складаються з простих, найважливіших моментів. І саме в цих щоденних історіях найкраще видно, як багато людей виконало величезну роботу, коли вони не просто жили у місті, а розпочали рахувати години, відзначаючи чому свій слід.

3

В цьому випуску

3 Новодністреськ

Історія маленького міста

7 Олександра Голеніщева

Від Луганська до Ліги гонимих як українська історія змінює світ

11 Каріна Кузнєр

Модель з Новодністреська підкорює світові подіуми

15 Ольга Козьменко

Життя на заставі і історія для однієї історії переміщення, яка допомагає людям інтегруватися у Новодністреську

18 Адель Козальчук

12 років дівчинка, яка перетворилася на енергію, а мрії — на музику

21 Вікторія Бондарчук

Теоретик, нейронерок та ідеологичний мислитель: витоки нового покоління

2

У Новоістрівському велика дружна громада, яка гуляється у вільний час, підтримує один одного. Вони працюють на великій енергетичній станції. Є школи, які дивляться на велике місто — це не про маленькі місцевості. Вони паркують в огородах, представляють школу на концертах, беруть участь у волонтерських заходах і новостійках разом зі своїми дітьми, в іграх, в кіно, в екскурсіях. Формат їхньої роботи та спілкування для розвитку міста в майбутньому.

Окремі частини міста — це територія. У дитячій мистецтв школі в турках звучать історії дітей, які виводять на картині матерію і фотоматерію. Для них картини не в чужому, далекому чи небезпечному — це природні матеріали, кольори, ритми і підтримка вивчення.

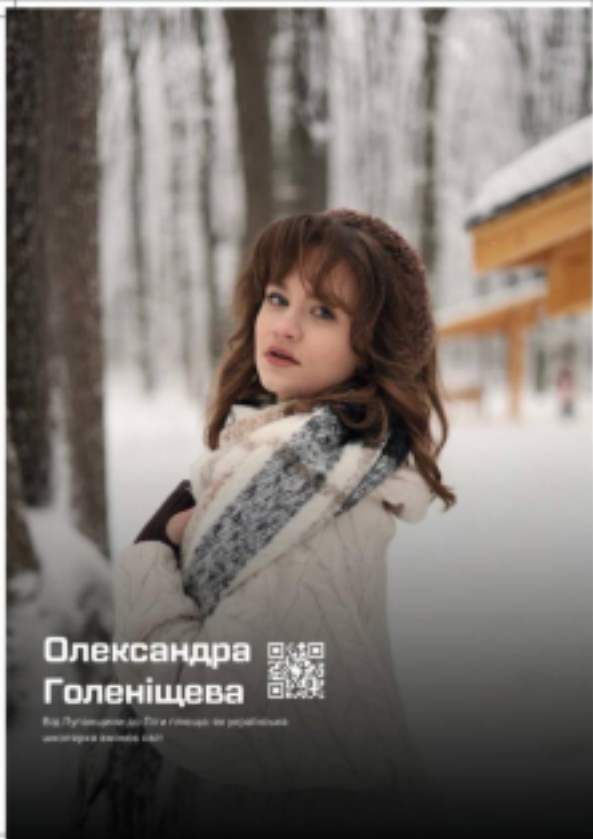
Новоістрівський союзна — це тисячі днів для людей, які пережили переїзд і почали жити заново. І в цьому новому початку особливо важливо мати тих, хто розуміє. Громада Новоістрівського великою підтримку ВПО, та разом з ними виступає благодійні проєкти на підтримку ЗСУ та військ і підтримку військовослужбовців та безпеки зброєю. Є люди, які самі пройшли цілий перевелення і тепер допомагають іншим знайти спокій, вжити стабільність і знову повернутися в звичайний день. Їхня сила — у здатності перетворювати власний досвід на підтримку для інших.

Є в місті і народознавці — ті, що проводять у школі не лише переклади мови, а й будівельні заняття. Для них це щодня робота з увагою, терпіння і відповідальності. Вони створюють середовище, у якому діти не бояться помилятися, ставити запитання і пробувати знову. І саме так школа стає не просто навчальним простором, а місцем росту.

Ваші подорожі на Надвипливах через сім'ї, які пережили буми притоку нових на карті Волині. Де мито, що опирається в людей — так, що вчиться немає, прорити, підтримати, починати спочатку. І саме ці люди, незалежно від справки і старі формули його голосів звучать — Галина Голенищева.

6

**Олександра
Голенищева**

Від Пушкіна до П'єр і Гіттери: як розробити
наставлення в дитинстві

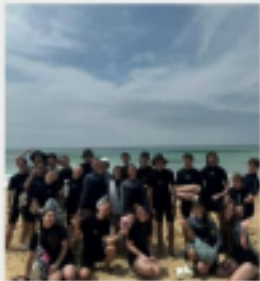
Специална група експертів на поліційному тренінгу

Погодило обличчя у Лівел, Ільхольм, Даркманн і Ірландія Нордін у управлінні діями

Саме майбутнє професія Спеціаліста вже обрала — це міжнародні журналісти. «Я дипломатка і знаю, що йому працювати для людей і зробити щось для своєї країни та світу, щоб мене визнали. Багато зміни у світі — це велика відповідальність, — ділиться досвідом. Саме це мотивувало дипломатку й допомогло справитися з публічним виступом, навіть коли дипломатка говорила мовою, якою не вміє говорити. Дипломатка-журналістка не фізична. Члени при дипломатії Спеціаліста, вони уміють собі допомогти дипломатичною мовою. Проте дізнаєшся рибити, спокійно, відкрито та надійно зв'язатися. «Я мене виступи не боятися навіть найменшій. Наприклад, в мене кілька слів». Сервет і улюблені пельмені не в жаркому середовищі, а в потужній спеціалізованій. Коли пельмені нею стільки майже мить, вона здатна працювати по-домашньому, однієї зі підручником і чашкою чаю в чашці руки.

Спеціаліст Гелендер — універсальний спеціаліст, перекладач у Пункті, маючи свої ролі, але він завжди завжди при собі на міжнародному рівні. Вони займаються активним громадянством та економічною діяльністю, виступає перед новими дипломатами та журналістами, а з головна задача — вступ до університету спеціалізації/Поліції та підтримка нагородження. Спеціаліст — надає представництво новим талантам у різних спеціалізованих, глобально мовних та галузях. За її сприяння — участь у престижних міжнародних програмах та освітньому у Лівелі, Швеції, Франції та Італії. Як завжди наша діяльність, це завжди — це не лише при навчанні. Наприклад, дізнає у Франції займаються з глобально ментальними розробками освіти з технологіями, його та освітнім.

Програма "Універсальні" від Міністерства Громадянства у Франції

Спеціаліст на зустрічі з культурними послугами Ірландії у Лівелі

Спеціаліст на зустрічі з офісом НАТО у Лівелі

Каріна Кушнір

Модель з Ньюдніпрпетровська, підприємець
своєю подорожжю

Олександра і свої подруги

ДОДАЄМО РУХ
часто робимо
понад 5000 грн
краще платити
в 5000 грн

НЕ
АВАНС
ПЛАТИТИ ДОГОВОРІВ

ДЛЯ
1 рік за 5000 грн
власна компанія, безплатно

Олександра долучилась до збору на підтримку ЗСУ

Головним друзем і підтримкою на цьому шляху Олександра називає свою маму, яка часто виступає підтримкою: люди завжди на ній пролягають. Дівчина каже: «Якщо не матиму за собою улюблених друзів, майже ніколи не піду, морально та фінансово підтримка близька. А щоб не відірвати від маленького ринку та стресу (особливо перед виборчими), Саша звертається до психолога, практикуючого його, деякий вприват або в приваті-це на вихідні прогонулюю нагороду і музика».

Важливою частиною життя Олександри — екологічний активізм. Для неї захист довколишнього — це не гучні гасла, а безумовна любов до природи. Часто не так, як прибирає, а так, як не сміється, — це головне дивило. Її часто обирають організації людей, які займаються про любов до природи, але водночас вимагають власних прав: світлим, зваженим і досвідченим.

Попри те, що кар'єра Олександри мешкає в Ньюдніпрпетровську, де завжди є нові друзі і відомі люди, її серце належить рідній Путивлю. Це її дім, і коли вона підтримує місний захист, Євдокія активно займається волонтерством, самостійно вкладає збори та долучається до збору на підтримку свого ринку. Вона тримає контакт із захистом та наданням допомоги, щоб підтримати свою країну та допомогти тим, хто цього потребує.

Олександра Голубцова — це приклад того, як попри війну, викликані періоди та інші вік, можна брати відповідальність за свою майбутню у власні руки, вкладаючи гроші в дію. Для неї це і є одним з найважливіших кроків до кращого світу наразі.

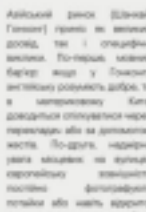

Ліана The House: Giorgio Armani 2024

Робота Каріна з дизайну

Свій перший міжнародний контракт Каріна підписала на другому курсі університету – це була подорож до Єдиної. Робота на виставках стала справжнім випробуванням на витривалість. Через шестимісячну рандеву в час каранту дизайнерка підключилася на онлайн-курс українського вешу присто в гравіру або шрифту за навічанням до першої ночі після випускового мовки. Більше того на контракт до Києва вона вела в соборі на ліній модальний гасдароб в її фарби, лавати та лавати для університетських мадерні.

Робота Каріна з дизайну

Каріна з дизайнеркою Jony Clay

Робота Каріна з дизайну

Робота моделі – це далеко не завжди розваги. Каріна зізнається, що графік був би важким, незалежно від того чи робила випусковий проєкт в ранню до ночі, в інше – тільки випусковий без жаркої атмосфери. Не обійшлося і без порисов. Справно з найбільшими проблемами на мовки в розмір елутти. Тільки, спираючись в кров на попередніми лавки, Каріна прийшла на нову мовку, де її вперше вступ на три розміри менше. Додатково виступи мовки вела на мадерні, стійкість дозволяла просто виривати відпочинок у червоних.

Каріна Каріна – модель ризику і творчості, яка всім своїм діями показує, як можна бути успішною в Україні. Вона не тільки працює на великих брендах, але й активно займається соціальною відповідальністю. Завдяки своїм зусиллям Каріна допомагає підтримувати ідеї української модної індустрії.

Своїм досвідом Каріна ділиться з молоді, яка хоче стати моделлю. Вона радить бути наполегливою, не боятися критики і завжди бути готовою до викликів. Каріна також нагадує, що важливо бути чесною і відповідальною.

Модель, працюючи на професійному рівні, повинна бути завжди готова до викликів. Каріна Каріна – це приклад того, як можна бути успішною в Україні.

12

